

DE ONTMIJNER

Driemaandelijks Tijdschrift van de
Verbroedering der Belgische Ontmijners

SECRETARIAAT

ST-JANSSTRAAT, 30

TERVUREN

P. C. R. 7537.94

Telefoon : 57.31.64

Zestiende Jaargang, N° 3

REDACTIE

EMILE ZOLALAAN, 30

SCHAARBEEK

Tel. : 16.00.73

September 1962

Onze Algemene Vergadering te Gent op 17 Juni 1962

Zondag 17 juni 1962.

Een van de zeldzame zonnige dagen, die deze zomer ons bracht. Op deze dag belegde de Verbroedering van de Ontmijners haar jaarlijkse statutaire vergadering in de fiere stede der Graven van Vlaanderen.

De verzameling had te 10 uur plaats op de Graanmarkt. Reeds vele ontmijners uit Oost- en West-Vlaanderen waren ter plaatse, wanneer de twee cars van de afdeling Brabant, waarin o.m. ook onze lieftallige Meter en onze nieuwe Nationale Voorzitter hadden plaats genomen, ter bestemming kwamen.

Begroeting... omhelzing zelfs...

We voelden ons dadelijk weer in familie, overal weerklonken vreugdevolle kreten; men was gelukkig, omdat men elkaar weerzag, verenigd als altijd en fier omdat men tot de oud-ontmijners behoorde. Het gekeuvel hield niet op en ondertussen ging de tijd voort. In aller haast werden de deelnemers samengebracht op de treden van het Postgebouw om een foto te nemen.

De vorming van de stoet liep niet van een leien dakje en in verspreide groepjes trok men naar de Sint-Michielskerk, waar de mis ter nagedachtenis van onze lieve doden werd opgedragen. Onder de aanwezige personaliteiten noteerde men Generaal TERLIN, M. SCHNEIDER, voorzitter van de UFAC Oost-Vlaanderen, dhr DE GROOTE, afgevaardigde van het Stadsbestuur, dhr C. GOETHALS, kunstfotograaf, zo inschikkelijk als bekwaam, de hh. DE RONNE en DE BLAAUW, respectievelijk Voorzitter en Secretaris van de Frans-Belgische Vriendenkring der Oudstrijders en Weerstanders enz...

Het sermoen, in beide landstalen, werd een roerende hulde aan de roem en het offer van de Ontmijners.

Na de kerkelijke dienst begaven zich de deelnemers onmiddellijk naar de Kunst- en Letterkundige Kring voor de algemene vergadering, terwijl de leden van de beheerraad en de genodigden aan de voet van het gedenkteken van Koning Albert en van de Pergola bloemen neerlegden en enkele stonden ingetogenheid bewaarden.

De Algemene Vergadering.

Het uitzicht van de grote zaal van de Kunst- en Letterkundige Kring, waar de algemene vergadering zou doorgaan, was prachtig. Meer dan 200 personen hadden plaats genomen, wanneer Kommandant GEORGE, nationale voorzitter, de vergadering voor geopend verklaarde.

Er heerste een volledige stilte, die scherp contrasteerde met het rumoer van andere vergaderingen.

Aan de bestuurstaafel hadden, buiten de nieuwe Nationale Voorzitter, plaats genomen : de Majoor Samijn en Bonmariage, Kolonel Terlin, erevoorzitter

van de afdeling en kameraad Emile Van Cleven, voorzitter van de afdeling Oost-Vlaanderen ; Kolonel Linden, de vrienden Linotte, Itters en schatbewaarder-secretaris Hubert Baents.

De Nationale Voorzitter verleende het woord aan Kolonel Terlin, die eerst in het Nederlands en daarna in het Frans al de aanwezigen verwelkomde.

Toespraak door Kolonel Terlin.

« Het is me een zeer aangename plicht U, zowel in mijn naam als in naam van de afdeling Oost-Vlaanderen, hartelijk welkom te heten. Ons valt de eer te beurt u te mogen ontvangen voor onze algemene vergadering. We hopen dat U de beste herinnering aan deze dag zult bewaren. We zijn gelukkig

in de oude Arteveldestad onze vrienden uit Luik en Charleroi te mogen begroeten, die niet gearzeld hebben een lange verplaatsing te ondernemen om in ons midden te vertoeven. Ik wil hun verklaren dat deze sympathiebetuiging ons recht naar het hart gaat.

Laat me, om te besluiten, even herinneren aan onze zo betreurde Generaal SEVRIN. Hij zal ons ontbreken op deze feestdag. We zouden hem hier zo gaarne hebben ontvangen. Helaas, het noodlot besliste er anders over... Geven we hem, die voor ons een gids, een vader was, een ruime plaats onder ons. Aldus zal zijn aandenken ons blijven voortheipen ». (Langdurige toejuichingen).

Daarna voerde de Nationale Voorzitter, Kommandant George, het woord.

Toespraak door de Nationale Voorzitter.

Mevrouwen,
Mijne Heren,
Vrienden Ontmijners,

De grote, edele en schone figuur die wij gedurende vele jaren onder ons hebben gekend, ontbreekt hier vandaag onder de leden van het Bestuur. Een zeer groot leider heeft ons verlaten, Generaal Sevrin, onze Nationale Voorzitter ging van ons heen.

Woorden van diepgemeende lof en waardering werden reeds uitgesproken bij de begrafenisplechtigheden en ook onlangs nog ter gelegenheid van de provinciale vergaderingen, gehouden door onze onderscheidene afdelingen. In de eenvoud waarin hij geleefd had, heeft Generaal Sevrin ook afscheid van ons willen nemen.

Het onherstelbare verlies voor onze Verbroedering wordt diep door ons betreurd, en mocht de Generaal vandaag naar ons luisteren, hij zou onze belofte kunnen aanhoren dat wij steeds zullen trachten die weg te volgen die hij ons is voorafgegaan. Zijn gematigde en wijze geest zal ons hierin tot steun zijn.

Door een delegatie van onze Beheerraad werden gisteren, in overeenstemming met de traditie, bloemen neergelegd op de graven van Generaal Sevrin en van onze nog steeds betreunde Majoor Porrewijck.

Met ontzag en de meeste eerbied begroeten wij de aanwezigheid van zijn geliefde dochter Jufvrouw Sevrin, onze lieve « meter ».

Mogen wij U verzoeken in alle ingetogenheid samen met ons in gedachten even te verwijlen bij hem, die ons allen zo dierbaar was.

Met waardering begroeten wij de aanwezigheid onder ons van de volgende hoogwaardigheidsbekleders :

Generaal Terlin, welbekend door de oud-ontmijners van het 2de Bataljon.

De heer De Groote, afgevaardigde van de Voorzitter U.F.A.C. 40-45, sectie Gent.

Het is mij een waar genoegen de aanwezigheid hier te mogen begroeten van de heren De Ronne en De Blaauw, respectievelijk voorzitter en algemeen secretaris van de Frans-Belgische Vriendenkring van Oudstrijders en Weerstanders die sedert verscheidene jaren trouwe aanwezigen zijn op onze debatten.

Wij zijn ten zeerste vereerd door de aanwezigheid van Meyrouw en Majoor Lhost, huidig korps-overste van de Ontmijningsdienst, die wij nog niet hebben kunnen begroeten en ontvangen in de schoot der Verbroedering.

Wij zijn er echter van overtuigd dat hij alles zal tewerkstellen voor het welzijn van de Verbroedering en voor de ontmijners in actieve dienst. Hij is er bij voorbaat voor bedankt.

Voor de derde maal in onze geschiedenis bevinden wij ons opnieuw met onze Verbroedering in die « goeie ouwe » stad Gent.

Onze eerste vergadering hier te Gent werd gehouden in het jaar 1947. Ter gelegenheid van de

inhuldiging van de straat der Ontmijners kwamen wij hier terug en lieten toen eveneens een gedenkplaat aanbrengen als getuigenis voor het nageslacht van de gebrachte offers. Dat laat mij thans opnieuw toe een ode van lof te brengen aan de stad Gent. Van deze gelegenheid wil ik eveneens gebruik maken om een warme hulde te brengen aan onze Oostvlaamse afdeling, met haar dynamische leiding waarvan Voorzitter Van Cleven en Adjudant Desmet de steunpilaren zijn, de toegewijde werkers naar het voorbeeld van hun geniale gids Kolonel Terlin.

Mijn Oostvlaamse vrienden, het is in uw voorzitter en vriend Emiel dat gij de meest hardnekkige verdediger van onze weduwen en wezen hebt gevonden. Geen vergadering van onze Beheerraad gaat voorbij of ergens uit zijn zak diept hij een aanvraag tot tussenkomst op, en telkens opnieuw weet hij voldoening te bekomen.

Het programma van vandaag ga ik met opzet voorbij, de heer Van Cleven spreekt U daarover aan het eind van onze dagorde.

Mijn voorzitterschap hier vandaag zal sommigen onder U misschien eigenaardig toeschijnen. De opvolging van Generaal Sevrin door Majoor Samijn, eerste Nationaal Ondervoorzitter van onze Verbroedering sedert de oprichting, was logischerwijze de normale oplossing. Gezondheidsredenen hebben er jammer genoeg anders over geoordeeld en laten Majoor Samijn niet meer toe zich actief in te zetten voor de Verbroedering, laat staan de zware taak van een voorzitterschap te aanvaarden.

U de figuur van Majoor Samijn voorstellen lijkt mij totaal overbodig. Ik houd er echter aan heel in het bijzonder hier hulde te brengen aan « de Vader van de Belgische Ontmijner », de grote militair die zijn taak schitterend volbracht tijdens de beide wereldoorlogen. De ontmijner als geen andere, technisch knap en betrouwbaar, volledig op de hoogte van zijn taak. Zo heb ik persoonlijk het geluk gehad hem te mogen kennen tijdens de heldhaftige periode. Hij was een volmaakt nationaal ondervoorzitter en provinciaal voorzitter, onder wiens bezielende bescherming de Westvlaamse afdeling tot een glansperiode kwam, en aldus een spoorslag werd voor de andere provinciale afdelingen.

Ongelukkig zijn daar de wetten van de natuur en die zijn soms onoverkomelijk en onverbidde-lijk. Majoor Samijn heeft de nieuwe taak die hem toekwam en aangeboden werd niet kunnen aanvaarden. Hij heeft ons echter beloofd zijn grote kennis te zullen blijven voorbehouden aan onze Verbroedering en haar huidige standing.

Onze Raad van Beheer heeft vandaag hier niet willen zetelen zonder voorzitter en verkoos daarom, overeenkomstig de statuten van haar vereni-

ging, haar tweede nationaal ondervoorzitter tot nationaal voorzitter. Het is niet zonder enige vrees dat ik deze zware taak heb aanvaard.

Ik deed het uiteindelijk toch, het belang en de toekomst van onze verbroedering voor ogen.

Het is de bedoeling van onze beheerraad geweest, zoals ik reeds heb gezegd, de geest van onze diep betreurde Generaal Sevrin, te laten verder bestaan in alle uitingen van onze verbroedering. Zijn levenskrachtig voorbeeld en grote persoonlijkheid zullen de basis blijven vormen van onze beslissingen.

Aan de vooravond van mijn nieuwe taak is mijn plechtige belofte, al mijn krachten te zullen inspannen voor de verwezenlijking van dit opzet, ik reken hiertoe op de volledige medewerking van al mijn vrienden leden van de beheerraad.

Met opnieuw een dienstjaar achter de rug lijkt het mij normaal dat wij even stilstaan bij de activiteiten van onze verbroedering, haar verwezenlijkingen, haar wensen, maar ook bij de ontgoochelingen die haar deel waren.

De studies van onze wezen lopen op hun einde en vele onder hen bereiken de leeftijd, waarop aan trouwen kan worden gedacht. Een vergoeding van 2.500 F zal door de verbroedering aan de jonggehuwden worden toegekend. Bij de geboorte van ieder kind zal een premie van 1.000 F worden toegestaan.

Ons Sint Niklaasfeest en Plechtige Communiegebeurtenissen liggen reeds achter de rug en behoren tot het verleden. Aan de komende verlofperiode en haar problemen werd reeds gedacht en voor enkele speciale gevallen werd reeds tussenbeide gekomen.

Bij deze gelegenheid willen wij er nogmaals aan herinneren dat de weduwen en hun kinderen de terugbetaling van dokterskosten en medicamenten kunnen bekomen bij het Nationaal Werk van Oorlogsinvaliden. Zij dienen daartoe de facturen of onkostennota's te laten geworden aan vermeld organisme, Flageyplein te Elsene. Zij die lid zijn van een mutualiteit, worden verzocht hiermee voorafgaandelijk te onderhandelen, dit eveneens te gepasten tijde te signaleren aan het N.W.O.I. plus de eventuele tussenkomst van die ziekenkas.

Tijdens de laatste twee jaren hielden wij voorlichtingsvergaderingen voor onze weduwen te Gent, Luik en in Henegouwen. Twee vergaderingen in het Brusselse kenden een levendige belangstelling.

Wat onze eisen betreft, zetten wij de strijd, ingezet door onze betreurde voorzitter, onverminderd verder. Gij zult ons antwoorden, reeds tien jaar lang wordt ons dat lied voorgezongen. Maar ieder

van U, hier aanwezig, weet dat sinds 1947 een speciaal comité in het leven werd geroepen en dat thans nog steeds bestaat, samengesteld uit: Kommandant Dieu, Kommandant Vandereydt, vriend Lallemand, onze technicus Adjudant Baents, wiens verdiensten wij nooit voldoende zullen kunnen prijzen, op een bepaald ogenblik voorgezeten door Kolonel Placet en wiens afwezigheid ik hier thans verontschuldigd, en dan onder voorzitterschap van Generaal Sevrin.

Tientallen rapporten en vergaderingen van de CESAC werden door deze beperkte Commissie opgesteld en bijgewoond. Ondanks die onderhouden inspanningen waren de resultaten eerder gering.

De soliede basis, nl. het statuut van de oudstrijder van de oorlog 40-45 heeft steeds ontbroken, zulks is thans nog het geval.

In dit verband hebben we met voldoening kennis gekregen van volgend artikel, dat van de hand van D. Mineur verscheen in het bulletin « AVANT... PARTOUT », uitgegeven door de Verbroedering van het 3^e Genie, en waarvan hierna een uittreksel volgt.

« Wie houdt men voor de gek ?

... Door zijn rondschrijven n° 1918 van 19-2-62 heeft de Minister van Landsverdediging aan de Voorzitter van het CESAC laten weten dat ... zonder evenwol de nuttige en gevaarlijke zending van de ontmiijners te willen ontkennen, hij het nochtans niet gerechtvaardigd achtte de periode, bij de ontmiijning doorgebracht, in aanmerking te nemen voor de berekening van de strijdersrente.

Nochtans sta ik toe dat deze periode op de dienstkaart insgelijks wordt aangebracht.

Hieruit besluit D. M. het volgende :

Zolang er geen sprake is van uitbetaling, erkent men dat deze moedige mannen, die de bevelen van hun oversten uitvoerden, een oorlogsdienst volbrachten, dikwijls op levensgevaar af. Maar zodra men hun vergoedingen moet toekennen, waarop ze met recht en reden aanspraak mogen maken, zal de inschrijving op hun kaart zonder waarde zijn.

Eerlijk gezegd, men vraagt zich af wat de Verbroedering kan aanvangen om te beletten dat men niet langer oud-soldaten voor de gek houdt, die zeker niet verdiend hebben dat ze het slachtoffer worden van slechtgemaakte wetten of van personen, die deze wetten slecht interpreteren. »

Het belang van dit artikel mag ons niet onverschillig blijven, ere blijkt dus uit dat de prestaties als ontmiijner mogen ingeschreven worden op de dienstkaart: « oudstrijder 40-45 ». Ik herhaal, dat is slechts een eerste stap, maar die vele van onze ontmiijners genoeg zal doen.

De schrijver van het artikel, een hardnekkig verdediger van de ontmijners, is niemand minder dan Generaal BEAUPAIN. Hij heeft steeds een zwak gehad voor onze ontmijners.

Daarom vraag ik U hem een welverdiend applaus te willen bezorgen en in hem de sterke verdediger onzer belangen in de schoot van de CESAC te willen erkennen. (Langdurige toejuichingen).

Zonder openlijk te willen beweren dat de ontmijners hun verbroedering verlaten, stellen wij toch vast dat jaarlijks tal van leden verdwijnen en de nieuwe inschrijvingen dit verlies niet compenseren. Nieuwe belangstelling dient geschapen. Nu beweren wij niet deze reeds te hebben gevonden, maar het initiatief van Majoor Bonmariage, onze algemene secretaris, verdient alle belangstelling. « De médaille van de ontmijner », de idee vond haar oorsprong bij onze Luikse vrienden, waaronder vriend Linotte.

U kunt de pracht van dit juweel bewonderen. Ik bespaar U verdere beschrijving, U vindt deze reeds terug in ons laatste bulletin.

Onze generaal is niet meer hier om het gouden exemplaar van deze medaille, dat we hem hadden voorbestemd, in ontvangst te nemen. Wij doen dit posthuum aan onze lieve meter, Juffrouw Sevrin, die ons in haar brieven het volgende schrijft :

« We wisten reeds lang dat de Ontmijners voor ons een tweede familie waren geworden, maar slechts in de beproeving kan men de genegenheid het best naar waarde schatten. U weet, beste vrienden, dat uw Generaal U zeer genegen was en U als zijn zonen liefhad. Dus vraag ik U, in zijn naam, dat ge zijn werk zoudt voortzetten. Meer dan ooit, geloof me, zal ik onder U zijn en zal ik U helpen zoveel ik kan. »

Onze welgemeende dank, Juffrouw, voor deze vriendelijke woorden en de belofte er in vervat.

Wees er van overtuigd, lieve Meter, deze medaille is voor ons de uitdrukking van onze grenzeloze verering die wij hebben voor onze Generaal, de grote leider, de gezaghebbende, invloedrijke voorzitter. Mogen wij U vragen de tolk te zijn van onze oprechte gevoelens van onvergankelijke gehechtheid, bij uw lieve moeder, onvergelijkelijke echtgenote van onze betreurde voorzitter. »

Hierna overhandigde de Voorzitter het juweel aan Juffrouw Sevrin. De ontroering was groot en velen pinkten een traan weg.

Deze medaille willen wij thans eveneens schenken aan de weduwen van diegenen, die alles hebben gegeven voor België en aan onze invaliden van de ontmijning, die zwaar getroffen werden voor hetzelfde ideaal.

Daarna werd de medaille overhandigd aan onze aanwezige weduwen alsook aan verschillende invaliden door de Voorzitters van de afdelingen Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Henegouwen, Luik en Brabant. Deze plechtigheid werd op uitbundig gejuich onthaald.

Beste vrienden ontmijners, wij zijn thans in een stadium gekomen, gemen aan alle Verbroederingen, met dit verschil echter dat vele van onze zusterverenigingen meestal met een lege kas staan en wij daartegenover nog kunnen beschikken over een miljoen.

Zonder de belangen van onze weduwen en wezen ook maar in de verste verte te willen verwaarlozen, lijkt het mij toch noodzakelijk enkele uitgaven te offeren voor samenkomsten als deze hier vandaag. De banden gesmeed op het slagveld moeten onderhouden blijven en steeds opnieuw hernieuwd.

Een ware hulde heel in het bijzonder wil ik hier brengen aan de toegetwijde dirigenten van al onze afdelingen : PRIGNON, LINOTTE en Luikse leden, de getrouwen van de afdeling Oost-Vlaanderen, waarvan ik de namen reeds citeerde, Majoor BONMARIAGE en zijn Comité voor Brabant, DREESSEN die, na het vertrek van Kommandant MERCKX, wiens aanwezigheid ik hier begroet en dank voor de bewezen diensten in het verleden, de fakkel heeft willen overnemen, VANDERICK en HULSHAEGEN, deze laatste waarvan de afwezigheid wij betreuren, die ons echter zijn dochter afvaardigde aan wie wij vragen onze wensen voor een volledig herstel te willen overmaken aan de ware spil van de afdeling Henegouwen en tenslotte aan onze Westvlaamse vrienden die onder de leiding van Kommandant SAMIJN, BORIES en onder het erevoorzitterschap van Majoor SAMIJN, opnieuw de teugels in handen hebben genomen.

Men kan gemakkelijk aannemen dat vergaderingen als deze, zekere uitgaven vergen, wij staan deze volgaarne toe. Het is trouwens een enige gelegenheid om de polsslag van de ontmijner te voelen, zich opnieuw te kunnen bevinden in die aangename broederlijke atmosfeer.

Herinneringen herleven, anekdoten gaan hun gang, kortom opnieuw bevinden wij ons in die grote familie van ontmijners met haar vervoerende spannende ogenblikken zoals wij die gekend hebben tijdens die heroïsche ogenblikken.

Geloof mij vrij, dat alles werkt hardversterkend én voor de leiding én voor de leden. Men ontmoet weduwen die door ons werden geholpen, wezen die onze steun genoten, leden die ons om tussenkomst verzoeken en de kennismaking met al die vriendelijke gezichten, levert ons het bewijs van het onmetelijke goed, dat schuil gaat in een ver-

broedering als de onze, het geeft nieuwe kracht om door te gaan op de ingeslagen weg.

Dat alles moet voor U oud-ontmijners hier aanwezig en vrienden hier niet tegenwoordig een werkelijke aansporing zijn om ons te blijven helpen en trouw lid te blijven van uw Verbroedering.

De Voorzitter drukte zich uit in beide landstalen. Zijn toespraak werd onder een indrukwekkende stilte aanhoord en onthaald op zeer lange toejuichingen.

De vaste secretaris-schatbewaarder Hubert Baents drukte op het feit dat, indien de medaille nog geen officiële waarde heeft, nochtans eerlang stappen zullen ondernomen worden om haar erkenning door de Regering te bekomen.

Kameraad Linotte gaf lezing van een brief, waarbij Mevr. HUNT mededeelt dat haar man, Major HUNT, voorzitter van het British Bomb Disposal zeer ziek is en zich onmogelijk kon verplaatsen.

Daarna kwam Christiane ALLEMAN aan het woord, een kleine, lieve verschijning die zich als volgt richtte tot de leden van de beheerraad :

Zeer geachte Heer Voorzitter,
geachte Bestuursleden
en beste Leden !

Het is niet alleen een plicht die ik hier kom te vervullen, maar het is tevens een grote eer en genoegen U te mogen danken, U allen, voor de grote morele steun die U mij hebt verleend om mij toe te laten te studeren tot ik mijn eindexamen kan afleggen.

Mijn bijzondere dank aan de heer Van Cleven en zijn bestuur die werkelijk alles gedaan hebben, niet alleen voor mij, maar voor al de wezen van de sekte Oost-Vlaanderen. Het is ook in naam van al deze die hun vader verloren hebben, die hun vader misschien nauwelijks of zelf nooit gekend hebben, dat ik de spijt uitdruk niet meer aan Generaal Sevrin onze dank te kunnen betuigen. Deze man met het gouden hart is niet meer... Maar wij zijn overtuigd dat zijn opvolger niet minder het lot van zijn kinderen ter harte zal nemen. Hij weet welke taak hem te wachten staat na het beleid van zijn voorganger. Hij weet dat ook hij ons geheel zijn hart moet schenken, en was hij niet overtuigd geweest van de zware taak en van erin te slagen, dan zou hij dit ook niet aanvaard hebben.

Nogmaals, en in naam van al onze wezen, bieden wij U, geachte Heer Voorzitter, onze grootste dank.

Lang leve de Verbroedering.

Een daverend applaus volgde op deze toespraak. Onnodig te zeggen dat deze woorden al de aanwezigen ontroerden.

Dank U, lieve Christiane, omdat ge de tolk zijt geweest van al onze wezen en omdat ge dit zo schoon hebt gezegd.

Verslag van de secretaris-schatbewaarder.

De uiteenzetting door de secretaris-schatbewaarder gaf geen aanleiding tot bespreking en de balans voor het dienstjaar 1961 werd goedgekeurd.

Verslag der commissarissen-toezichters en ontlasting aan de beheerders.

Commissaris Masset verklaarde dat de rekeningen werden nagezien en dat alles juist werd bevonden.

Statutaire verkiezingen.

De hiernavermelde beheerders werden eenparig herkozen :

Bonmariage, Bories, Cogneau, Dreesen, George, L'Hoost, Vanderick en Terlin. Ook commissarissen werd herkozen.

Bijdrage voor 1963.

Zoals verleden jaar blijft de bijdrage op 40 F vastgesteld. Nochtans mogen degenen, die een hogere som wensen te storten, zulks vrij doen. Hun geste zal gewaardeerd worden.

Goedkeuring van de begroting voor 1963.

De begroting voor 1963 werd zonder betwisting aangenomen.

Te 13 u. 10 verklaarde de Voorzitter de algemene vergadering voor gesloten. De zaal liep in de grootste orde leeg en in stoet trokken de deelnemers naar het spijshuis « Bartolo » waar het noenmaal opgediend zou worden.

Democratisch noenmaal.

De zaal was flink opgesmukt. Enkele tafels waren bestemd voor de leden van de beheerraad en de genodigden, terwijl de afdelingen gegroepeerd bleven. Het was een fijn menu, bestaande uit : groentesoep, koninginnebootjes, ossentong, kampernoeliesaus, natuuraardappelen en ijsroom.

Alles was fijn voorgesteld en de dienst was onberispelijk. Een pianist, een fluitist en een klarinettist speelden ons onophoudend allerhande melodietjes, walsen, marsen, enz...

Een oud-tenor van de Opera te Gent kwam enkele successen uit zijn repertoire voordragen, o.m. de Postiljon van Longjumeau. Zijn zangintermezzo kende een verdiend applaus.

Om de traditie in ere te houden werden onze Meter, Juffrouw Sevrin, en de nieuwe Voorzitster, Mevrouw George, in de bloemen gezet door Voorzitter Emile Van Cleven. De gebruikelijke accolade kwam er ook bij te pas. Insgelijks kreeg Mevrouw Van Cleven bloemen, haar aangeboden door Voorzitter George.

Maar de dynamische Emile Van Cleven wilde dat een aandenken aan deze heuglijke dag zou blijven herinneren. Daarom bood hij Voorzitter George en Secretaris-Schatbewaarder Baents een ets in een kader aan, alsook een gravure aan iedere afdelingsvoorzitter.

Het noenmaal liep op zijn einde. Dhr De Blaauw, in naam van de Frans-Belgische Vriendenkring van de Oudstrijders en Weerstanders, voerde het woord in het Nederlands en in het Frans om de

rol te verheerlijken van de ontmijners en om Voorzitter George lof toe te zwaaien. Daarna overhandigde hij de medaille van zijn vereniging aan de kameraden Van Cleven en Linotte.

Dhr Voorzitter George bedankte in naam van de Verbroedering en overhandigde aan de hh. de Ronne en de Blaauw het diploma van erekorporaal van de Ontmijning.

« De tijd vliedt snel » en het laatste punt van het programma moest nog afgewerkt worden.

Al de deelnemers namen plaats in autocars. Na een kwart uur rijden stapten ze af op een tiental meter van de Ontmijnersstraat te Malem. De leden van de beheerraad bleven ingetogen staan vóór de herdenkingsplaat, bloemen werden neergelegd en daarna defileerden al de deelnemers. Dit defilé besloot op waardige wijze een heuglijke dag en dwong de bewondering af van de bewoners der naburige huizen, die in de diepste ingetogenheid deze korte plechtigheid hadden meegemaakt.

Weer stapten de deelnemers in de autocar en de eerste bus vatte rechtstreeks de terugtocht aan, de tweede met bestemming Brussel zou later eerst vertrekken.

Ten slotte moeten we de afdeling Oost-Vlaanderen nogmaals rechtzinnig gelukwensen en bedanken voor de feilloze organisatie van deze dag. In het bijzonder danken we Voorzitter Van Cleven en zijn medewerker adjudant Louis Desmet, alsook al de leden van het comité en van de afdeling, die zich geen moeite getroost hebben om onze algemene vergadering 1962 op schitterende wijze te doen slagen.

NA ONZE ALGEMENE VERGADERING

We hebben hiernavolgende brieven ontvangen :

Van onze Meter, Juffrouw Sevrin.

Moeder en ik danken u ontroerd voor het prachtig aandenken dat ge me verleden zondag hebt overgemaakt.

Weest ervan overtuigd dat we dit juweel liefdevol zullen bewaren. Het blijft immers het symbool van de diepe genegenheid, die de Ontmijners voor mijn lieve Vader koesterden.

Ik denk dat het overbodig is u te zeggen welke waarde hij aan deze medaille zou gehecht hebben. Ik mag u verzekeren dat ze hem zo kostbaar zou geweest zijn als de grootste onderscheidingen, die hij gekregen had.

We danken u ook voor de prachtige bloementuil, die ge in een vrome gedachtenis op het graf van Vader hebt neergelegd.

Gelieve de uitdrukking te willen aanvaarden van mijn vriendschappelijke en toegewijde gevoelens.

Madeleine Sevrin.

Van Mevrouw R. Porrewyck.

... Biedt dhr George en de leden van onze Verbroedering haar rechtzinnige dankbetuiging aan voor de hulde, gebracht aan de lieve Dode.

Op deze dag van de algemene Vergadering denkt ze insgelijks aan Generaal Sevrin, die voor allen een toegewijde en geliefde Voorzitter was.

Vanwege dhr L. de Blaauw, secretaris van de Frans-Belgische Vriendenkring van de Oudstrijders en Weerstanders.

Dhr Fern. J. de Ronne en ikzelf bedanken U, alsook de leden van uw beheerraad, voor de grote eer die ons werd betoond door ons beiden het diploma te verlenen van erekorporaal van de Ontmijners.

We weten wel dat de toekenning van dit ereteken zelden gebeurt en schatten naar haar juiste waarde deze vleeiende promotie voor onze vereniging en voor onszelf.

Met verdubbelde fierheid zullen we het kenteken van de ontmijners dragen, daar onze integratie in uw verbroedering nog sterker is dan vroeger.

U nogmaals dankend, verzoeken we U de verzekering van onze broederlijke en diepe achting te willen aanvaarden.

De secretaris-generaal,
Léon G. de Blaauw.

ONZE BEHEERRAAD

Tijdens de vergadering van zondag 12 augustus werd de samenstelling van de beheerraad bij eenparigheid van stemmen als volgt vastgesteld :
Nationale Voorzitter : George Ernest.

1e Ondervoorzitter

en algemeen secretaris : Bonmariage Maurice;

2e Ondervoorzitter : Linden Joseph;

Schatbewaarder : Cogneau Maurice;

Vaandrig : Bertrand Gabriel;

Leden : Desmet Louis; Dreesen Ernest; L'Hoost Jean-Joseph; Linotte Oscar; Prignon Roger; Terlin Adrien; Samijn Robert; Van Cleven Emile; Vanderick Alphonse;

Commissarissen : Itters René en Masset Abel.

NECROLOGIE

Met leedwezen hebben we het overlijden vernomen van :

SERVAIS Leopold, afdeling Oost-Vlaanderen, overleden te Brugge op 16 juni.

Mevrouw Marie VANDENBERGEN, geboren RONSMANS, overleden te Tervuren op 1 juli.

HULSHAEGEN Jean -Baptiste, secretaris-schatbewaarder van de afdeling Henegouwen, overleden op 15 juli te Gosselies.

Aan de beproefde families bieden we de verzekering van onze sympathie alsook ons rechtzinnig rouwbeklag aan.

**

Onze erevoorzitter, Majoor SAMIJN, verloor zijn echtgenote, die te Sint-Andries-Brugge op 6 augustus begraven werd.

De beheerraad was vertegenwoordigd door zijn Voorzitter, Kommandant George, vergezeld van Majoor Bonmariage, secretaris-schatbewaarder Baents en kameraad Bories.

Een talrijke menigte volgde de lijkstoet. De offerande van de mis duurde meer dan een half uur.

Moge Majoor SAMIJN, zijn zoon Robert en de familie in de warme sympathie, die hun werd betoond, een balsem vinden voor hun groot leed en mogen ze verzekerd zijn dat we in hun rouw delen.

HUWELIJKEN

We hebben het genoegen u het huwelijk aan te kondigen van :

Juffrouw Monique MAERTENS, dochter van Jullien MAERTENS, vaandrig van de afdeling Oost-Vlaanderen;

Juffrouw Marie-Thérèse DESMUL, dochter van Firmin DESMUL, commissaris van dezelfde afdeling.

Hartelijke felicitaties en wensen van geluk en voorspoed !

DE WERKING IN ONZE AFDELINGEN.

Afdeling Brabant.

Door toevallige omstandigheden zal de afdeling Brabant slechts einde october, waarschijnlijk woensdag 24, haar maandelijks vergaderingen hervatten.

Ze hoopt aan deze vergadering een bijzonder karakter te verlenen en te dezer gelegenheid zal tot de uitreiking van de medailles worden overgegaan.

Al de leden van de afdeling zullen bijtijds individueel op de hoogte gesteld worden van de vastgestelde datum en tevens zullen hun nuttige inlichtingen verschaft worden.

Afdeling Henegouwen.

De afdeling Henegouwen is in rouw. Haar toegewijde secretaris-schatbewaarder J.S. Hulshagen overleed op 15 juli jl. De Provinciale Voorzitter alsook enkele leden die bijtijds verwittigd werden, hebben hem een laatste hulde gebracht op 19 juli jl., de dag van zijn begrafenis.

Zijn heengaan betekent een zwaar verlies voor de afdeling Henegouwen, wier spil hij is geweest.

In afwachting van de volgende provinciale vergadering, die in oktober ofwel in november e.k. zal plaats hebben, zal het interim verzekerd worden door de afgevaardigde en lid van de beheerraad : Vanderick Adolphe, 6, rue du Sablon, Gosselies.

Tijdens deze vergadering zal overgegaan worden tot de uitreiking van medailles van de UFAC en van de Ontmijners. Tot op heden hebben slechts drie leden 60 F gestort voor de medaille van de Ontmijners.

We vragen dringend aan allen dat ze zonder dralen hun storting zouden doen, ten einde ons toe te laten deze vergadering te organiseren. Deze vergadering zal doorgaan in tegenwoordigheid van een afvaardiging van onze beheerraad en

van onze technicus Hubert Baents, die het vraagstuk van onze eisen zal ontwikkelen.

Zoals te Chaudfontaine was de afdeling Henegouwen ook te Gent goed vertegenwoordigd. Men mag hieruit besluiten dat er leven in de brouwerij komt. Een plan voor de reorganisatie van de afdeling ligt ter studie en we hopen met de medewerking van de vrienden Gody uit Quaregnon en Lucas uit Soignies tot goede resultaten te komen.

We zijn op de goede weg en in het eerstvolgend nummer hoop ik U meer te kunnen vertellen.
A. Vanderick.

Afdeling Luik.

De afdeling Luik zet onverpoosd haar beloftevolle werking voort. Hierna volgen enkele uittreksels uit de verslagen der vergaderingen van 15 april, 20 mei en 11 augustus.

... De Voorzitter deelt het nieuws mee van het instellen door de Verbroedering van de medaille van de ontminning, die door al de ontminners en oud-ontminners tegen de prijs van 60 F zal kunnen verkregen worden. Hij voegt erbij dat deze ten posthumen titel zal aangeboden worden aan de weduwen van de ontminners.

Levendige bespreking over de prijs dezer onderscheiding.

... Hij herinnert aan de activiteit van de afdeling Luik bij het beleggen van de algemene vergadering te Chaudfontaine, de besprekingen en de bezoeken te Stavelot om de herdenkingsdag op punt te zetten, de deelname te Tervuren bij de inwijding van het gekleurd kunstraam, aangeboden door de Verbroedering van de Ontmijners en van de Genie van het Cavaleriekorps. Wat 6 december betreft, daar er geen kinderen meer zijn, die nog recht hebben op speelgoed, zal de afdeling hen in het vervolg helpen in hun studies en in hun andere noodwendigheden.

... De Voorzitter geeft hierna lezing van een brief van Juffrouw Sevrin, Meter van de Ontmijners.

Onze lieve en toegewijde Meter zegt ons hoezeer ze getroffen werd door de prachtige kroon voor haar overleden Vader en hoezeer deze geste voor haar een troost was. Ze nodigt ons vooral uit om schouder aan schouder te staan, zoals altijd, en belooft ons dat ze altijd naast ons zal staan, wanneer we zulks verlangen.

In verband met de medaille van de Ontmijning verklaarde Kommandant Vanderydt : deze medaille heeft des te meer waarde omdat alleen de echte, de zuivere ontmiijners, die naar het midden van de mijnevelden trokken, die de tuigen, waarin dood en vernieling zat met de vingers hebben geraakt, ze zullen in ontvangst kunnen nemen.

Deze medaille zal een ereteken zijn dat U van al de andere strijders zal onderscheiden — zonder de verdiensten van deze laatsten te verminderen — dat uw borst niet zal ontsieren en dat u zal toelaten het hoofd rechtop te gaan...

... De ondervoorzitter deelt het comité mede dat Mevrouw Samijn overleden is. Allen maken aan Majoor Samijn hun rouwbeklag over.

... Daarna geeft de secretaris lezing van het programma van de plechtigheid op 9 september te Stavelot.

... M. Tadino vraagt dat men hem de namen van de oud-leden zou bezorgen opdat hij ze persoonlijk zou kunnen opzoeken en hen overhalen om terug toe te treden tot de Verbroedering. Instemming in die zin werd bereikt.

De Secretaris,
L. Munten.

BELANGRIJK BERICHT

voor de Oud-Ontmijners van het 2^e Bataljon en van de Provinciale Afdelingen.

De oud-ontmijners van het 2^e Bataljon, alsook van de provinciale afdelingen, die wensen een verklaring te bekomen in verband met hun activiteit bij de ontmiijningswerken, mogen zich wenden tot :

Kommandant Robert SAMIJN

S.E.D.E.E.

Westrozebeke

Hij zal het nodige doen om hun voldoening te schenken.

VRIEND ONTMIJNER,

Zoals reeds vroeger werd vermeld en nogmaals gezegd op onze algemene vergadering te Gent, kan de medaille van de Ontmijning door al onze leden bekomen worden.

Het volstaat een storting van 60 F te doen op de postrekening van uw afdeling.

Zij, die in de onmogelijkheid verkeren deze uitgaven te doen, worden verzocht de Voorzitter van hun afdeling te verwittigen.

Ter herinnering volgen hieronder de namen van de onderscheidene Voorzitters alsook de nummers van de respectieve postrekeningen.

Brabant en Namen : Voorzitter : Majoor Bonmaria-ge, Emile Zolalaan, 30, Brussel, 3.

P.R. nr 8173.53 van de Verbroedering der Ontmijners van Brabant.

Oost-Vlaanderen : Voorzitter : Emile Van Cleven, Elyzeese Velden, 5, Gent.

P.R. nr 4511.80 van Van Cleven, Emile, Elyzeese Velden, 5, Gent.

West-Vlaanderen : Voorzitter : Samijn Robert, SEDEE, Westrozebeke.

P.R. nr 877.73 van R. Samijn, Westrozebeke.

Luik : Voorzitter : Dr Prignon Rog., 24, rue Vinave, Tilleur.

P.R. nr 7902.11 van de Verbroedering der Ontmijners te Luik.

Antwerpen : Voorzitter : Dreesen Ernest, 44, Paleizenstraat, Antwerpen.

P.R. nr 1719.10 van Dreesen, 44, Paleizenstraat, Antwerpen.

Henegouwen : Voorzitter : Heuchon Marcel, 149, rue de la Station, Obais.

P.R. : zal later aangeduid worden.

Vriend Ontmijner,

Maak van de gelegenheid gebruik om u in regel te stellen met uw bijdrage voor 1963.

Doe een storting van 100 F op een der hierbovenvermelde postrekeningen. Uw lidmaatschapskaart zal u bezorgd worden tijdens de eerste dagen van januari.

Indien ge om een of andere reden u niet kunt wenden tot uw afdeling, doe dan uw storting op het nummer 7537.94 van de

Verbroedering der Ontmijners van België
30, Sint Jansstraat
Tervuren.

Bij voorbaat HARTELIJK DANK.

